

विशेषः

विशेषो

विशेष्य

विशुद्धं, त्रि, विशेषण शुद्धम् । तत्पर्यायः । उन्म-
लम् २ विमलम् ३ विशुद्धम् ४ वीर्यम् ५ अ-
दातम् ६ अवाविलम् ७ सुचिः ८ । इति हेम-
चन्द्रः । निभृतम् । सखम् । इत्यथपालः ।
घट्टकालान्तगतपञ्चमपञ्चम् । तसु कच्छस्य अका-
रादिषोडशस्वरयुक्तधूम्रवर्णयोः षोडशदण्डप्रभम् ।
तन्मध्ये शिव आकाशश्चास्ति । यथा,—
“तदूहं तु विशुद्धाख्यं दण्डोऽष्टपञ्चमम् ।
खरे च षोडशैर्युक्तं धूम्रवर्णमं ह्यत्रभम् ।
विशुद्धप्रभमाख्यातमाकाशाख्यं महादधुतम् ॥”
इति तन्त्रम् ।
अगस्त्यसंहितायाम् । अकारादिषोडशस्वरान्
सविन्दुन् षोडशदण्डकमले कच्छमले न्यसेत् ।
विशुद्धं षोडशदण्डे धूम्रवर्णं खरभूयते । इति
तन्त्रधोरः ।
विशुद्धिः, स्त्री, (वि + शुघ + क्तिन् ।) सम् ।
शोधनम् । इति विश्वः ।
“सञ्जकमैरयुपादेया विशुद्धिश्चन्द्रतारयोः ॥”
इति ज्योतिषम् ।
विशुद्धः, त्रि, शुद्धलारहितः । (यथा, कथा-
सरितागरे । ५ । ३ ।
“अचिन्त्यं ततश्चाहं राजा तावद्विशुद्धः ।
तत्कार्यचिन्त्याक्रान्तः स्वधर्मो मेऽवधीरिति ॥”
अवहः । विगता शुद्धला यस्येति बहुव्रीहि-
विश्वरामिदम् ।
विशेषः, पुं, (वि + शिष + चच् ।) प्रभेदः ।
(यथा, मनुः । ६ । २६ ।
“प्रजनार्थं महाभागाः पूजाहं यदृष्टीभयः ।
स्त्रियः श्रियश्च मेहेषु न विशेषोऽस्ति कश्चन ॥”
प्रकारः । इति षटाधरः । अक्तिः । इति हेम-
चन्द्रः । तिलकः । इति हारावली । सप्त-
पदार्थान्तगतपदार्थविशेषः । यथा,—
“द्रव्यं गुणास्त्वा कर्म सामान्यं सविशेषकम् ।
समवायस्तथाभावः पदार्थाः सप्त कीर्तिताः ॥”
इति भाषापरिच्छेदः ।
विशेषं निरूपयति । अन्यो नित्यब्रह्मवृत्ति-
विशेषः परिकीर्तितः । अन्योऽवसाने वर्णते
इति अन्यः यदपेक्षया विशेषो नास्तीत्यर्थः ।
घटपटादीनां दृश्यकपर्यन्तानां तत्तदवयवभेदान्
परस्परभेदः । परमाङ्गानां भेदको विशेष एव स
तु स्त एव बाह्यतः । तेन तत्र विशेषान्तरा-
पेक्षा नास्ति इत्यर्थः । इति सिद्धान्तसुता-
वली । * अतङ्कारप्रभेदः । यथा,—
“विशेषः स्थातमाधारं विनाप्याधिवर्णनम् ।
गतं स्वर्थेऽपि हीपस्यास्तमश्चिन्तितं तत्कराः ॥
विशेषः सोऽपि यदोक्तं बन्धनेकत्र वयर्थेते ।
अन्तर्नहिः पुरः पश्चात् सर्वेदिश्यपि सेव मे ॥२॥
किञ्चिदारम्भतोऽशक्यवन्तारकृतिश्च सः ।
त्वां पश्यता मया ज्ञं कल्पयन्निरीचयम् ॥”
इति चन्द्रालोकः ।
(एधिवी । यथा, भागवते । २ । ५ । २६ ।
“विशेषस्तु विष्णुस्त्वादात्मयो गन्धवानभूत् ॥”

तथाच तत्रैव । ३ । ११ । ४० ।
“विकारैः सहितो युक्तेर्विशेषादिभिराहतः ॥”
अतिशयिते, त्रि । यथा, रघुः । २ । १४ ।
“शशाम दृष्टापि विना द्वापि-
रासोदिशेषा फलपुण्यदृष्टिः ॥”
विशेषकः, पुं स्त्री, (विशेष एव । स्वार्थे कन् ।)
लघाटकृततिलकः । इत्यमरः । (यथा, माघे ।
३ । ६३ ।
“विशेषको वा विशिषेय यस्याः
श्रियं त्रिलोकौतिलकः स एव ॥”
तिलकदृष्टे, पुं, इति राजनिर्घण्टः ॥ (स्त्री,
पदविशेषः । स तु त्रिभिः श्रीकैरन्वितश्चेत्
तदा भवति । यथा,—
“ह्याभ्यामु शुम्भकं प्रोक्तं त्रिभिः श्रीकैर्विशेष-
कम् ॥”
विशेषयितरि, त्रि । इति मेदिनी ।
विशेषकश्चेद्यं, स्त्री, (विशेषकश्चेदम् ।) चतुः-
षष्टिकलान्तगतषष्टिकला । इति शैवतन्त्रम् ।
या तु तिलकेषु नानाविच्छेदरचना । इति
दशमस्कन्धोपपञ्चमखारिशाध्यायटीकायास्याः ।
विशेषगुणः, पुं, (विशेषो गुणः ।) बुद्ध्यादिषट्कम् ।
रूपादिचतुष्टयः । स्त्रेहः । खाभाविकप्रवत्वम् ।
अदृष्टः । भावना । शब्दः । इति भाषापरि-
च्छेदः ।
विशेषविधिः, पुं, (विशेषो विधिः ।) अल्पवि-
धयकविधिः । यथा,—
“तथा सामान्यकार्येभ्यो विशेषकविधिर्भेदो ।
नह्यो विधया यस्य स सामान्यविधिर्भवेत् ।
अल्पः स्याद्विधयो यस्य स विशेषविधिर्भवेत् ॥”
इति दुर्गादासः ।
सामान्यविशेषयोर्मध्ये विशेषविधिर्बलवान् । इति
सुहृतिः ।
विशेष्यं, स्त्री, (विशिष्यतेऽनेनेति । वि + शिष +
ल्युट् ।) विशिष्यधर्मः । स तु गुणादिः । यथा ।
नौकीत्यलमित्यादि । विशिष्यते समुध्यते अनेन ।
हृन्नेव ह्यात्रमद्राचीरिति । भेदयति अन्यपदार्थं
एषक करोति इति भेदकम् । नान्ना शिवः
गोत्रेण नाम्नः । विशेष्यं दृष्टमेव भेदयति ।
भेदकानु अदृष्टमेव भेदयति । इति विशेष्य-
भेदकयोर्भेदः । इति सुश्रुतबोधटीकायां दुर्गा-
दासः ।
विशेष्याप्तिः, स्त्री, (विशेष्या अस्वामान्या आप्तिः ।)
आप्तिभेदः । तल्लक्ष्यं यथा । प्रतियोगिबधि-
करत्वं समानाधिकरणाबन्ताभावा-प्रतियोगि-
त्वम् । इति चिन्तामणिः ।
विशेषितं, त्रि, (वि + शिष + क्तिच् + क्तः ।)
भिन्नम् । यवच्छिन्नम् । इति षटाधरः ।
विशेषोक्तिः, स्त्री, (विशेषोक्तिः ।) अलङ्कार-
भेदः । तल्लक्ष्योदाहरणे यथा,—
“कार्यालनिर्विशेषोक्तिः सति पुष्पलकारणे ।
दृष्टिश्चेदययो नाभूत् खरद्वीपे ज्वलत्पि ॥”
इति चन्द्रालोकः ।

विशेष्यः, त्रि, (विशिष्यते गुणादिभिरिति । वि +
शिष + ल्यत् ।) धर्मपदार्थः । स च त्रयादिः ।
विशिष्यते यः । घटपटादिः । भावमान-
वैशिष्ट्यानुयोगी । अस्य लक्ष्यं यथा । भाव-
मानवैशिष्ट्यानुयोगित्वं अस्ति च घट इति
ज्ञाने घटादौ तत् तत्र हि भावमानवैशिष्ट्या
घटघटत्वयोः सम्बन्धद्वयानुयोगित्वस्य घटादौ
सत्त्वान् । अनुयोगित्वमपि स्वरूपसम्बन्धविशेषः
प्रतियोगित्वमनुयोगित्वत्वातिरिक्तपदार्थ इत्य-
य्येकदेशिनः । इति कणादः ।
विशोकः, पुं, (विगतः शोको यस्मात् ।) अशोक-
दृष्टः । इति राजनिर्घण्टः । (शोकाभावः ।
यथा, भागवते । १ । २० । ७ ।
“उपित्वा हासिनपुरे माधानु कतिपयानु
हरिः ।
सुहृदाश्च विशोकाय स्मसुश्च प्रियकाव्यया ॥”
युधिष्ठिरस्यानुचरविशेषः । यथा, महाभारते ।
२ । ३३ । ३० ।
“इन्द्रसेनो विशोकश्च पुरुषाण्युनवारयिः ॥”
शोकरहिते, त्रि । (यथा, भागवते । १ । २ । १२ ।
“लोकं परं विरलस्कं विशोकं
यास्यत्ययं भागवतप्रधानः ॥”
स्त्री, संप्रज्ञानसमाधेः पूर्वकालीना चित्तवृत्तिः ।
यथा, पातञ्जले । १ । ३६ ।
“विशोका चा ज्योतिष्मती ॥”
विशोधनी, स्त्री, (विशोध्यतेऽनयेति । वि + शुघ +
ल्युट् । स्त्री ।) दन्तौष्ठः । इति राज-
निर्घण्टः ।
विशोधिनी, स्त्री, नागदन्ती । इति राजनिर्घण्टः ।
विशोधिनीबीजं, स्त्री, जयपालः । इति केचित् ।
विश्रः, पुं, (विश्र दीप्तौ + “यज्जायचयतविच्छेति”
३ । ३ । ६० । इति नट् ।) दीप्तिः । इति
सिद्धान्तकौमुदी । गतिः । इति सुश्रुतबोध-
टीकायां दुर्गादासः ।
विश्रान्तं, स्त्री, (वि + श्र + ल्युट् ।) दानम् ।
इति शब्दरत्नावली ।
विश्रब्धः, त्रि, (वि + श्र + क्तः ।) अश्रुतः ।
श्रान्तः । विश्रक्तः । (यथा, राजतरङ्गिण्याम् ।
८ । २ । २१ ।
“विश्रब्धः शृङ्गारनामा चाप्यश्रुतौ प्रभोः ।
तं दृष्ट्वांस्तृतीयेऽह्नि श्रयन्तेऽवगमं स्थितम् ॥”
अर्थः । इति हेमचन्द्रः । गाढः । इति
मेदिनी । (निर्विश्रब्धः । यथा, रामायणे ।
२ । १६ । ५ ।
“नियुज्यमानो विश्रब्धः किं न कुर्यामहं
प्रियम् ॥”
विश्रब्धनवोढा, स्त्री, (विश्रब्धा विश्रब्धा नवोढा ।)
सुश्राननवोढाभेदः । यथा । स्त्रीया त्रिविधा
सुश्रान मध्या प्रगल्भा च । यथा अङ्कुरित-
यौवना सुश्राना । या च श्रातयौवना अज्ञात-
यौवना च । सेव क्रमशो लज्जाभयपराधीन-
रतिर्नवोढा । सेव क्रमशो जातप्रयया विश्रब्ध-